

ELŐREJELZÉSEK /LUKÁCS 21, 5-38/

„Az ég és a föld elmúlik, de az én beszédeim nem múlnak el. Vigyázzatok magatokra, nehogy szívetek elnehezdedjék mámortól, részegségtől vagy a megélhetés gondjaitól, és hirtelen lépjen meg titeket az a nap, mint valami csapda, mert rá fog törni mindazokra, akik a föld színén laknak.” (Lukács 21, 33-35)

*Mire számíthat az a világ, amely kilöki magából a saját Alkotóját?
Jézus pontos előrejelzést ad arról, hogy milyen eseményekre számíthatunk az emberiség
utolsó időszakában. Olyan jelekről beszél, amelyek felismerhetők a társadalmi és
természeti jelenségekből, illetve a körülmények alakulásából.
Az emberiség utolsó időszakának világa...*

1. FÉLELMETES LESZ [A félelem ellenszere az ismeret.]

Lukács 21, 9: Amikor pedig háborúkról és lázadásokról hallotok, **ne rettenjétek meg**, mert ezeknek előbb meg kell történniük, de ez még nem a vég.

Lukács 21, 14-15: **Határozzátok el szívetekben, hogy nem gondoltok előre a védekezésre**, mert én adok nektek szívet és bölcsességet, amelynek nem tud ellenállni vagy ellene mondani egyetlen ellenfeletek sem.

2. MEGTÉVESZTŐ LESZ [A megtévesztés ellenszere az igazság.]

Lukács 19, 15: Vigyázzatok, hogy **meg ne tévesszenek titeket!** Mert sokan jönnek majd az én nevemben, és azt mondják: Én vagyok! – meg azt: Eljött az idő! De ti ne kövessétek őket!

Máté 24, 24: Mert hamis krisztusok és hamis próféták támadnak majd, nagy jeleket és csodákat tesznek, **hogy így megtévesszék, ha lehet, a választottakat is.**

3. KÉTSÉGBEEJTŐ LESZ [A kétségbeesés ellenszere a tisztánlátás.]

Lukács 21, 34-35: Vigyázzatok magatokra, **nehogy szívetek elnehezdedjék mámortól, részegségtől vagy a megélhetés gondjaitól**, és hirtelen lépjen meg titeket az a nap, **mint valami csapda**, mert rá fog törni mindazokra, akik a föld színén laknak.

Zsoltárok 18, 5. 7-II. 15-17: Körülvettek a halál kötelei, **pusztító áradat rettent engem.** [...] Nyomorúságomban az Úrhoz kiáltottam, segítségért kiáltottam Istenemhez. Meghallotta hangomat templomában, kiáltásom a fülébe jutott. Megrendült és rengett a föld, a hegyek alapjai megremegtek, megrendültek, mert haragra gyúlt. Füst jött ki orrából, szájából emésztő tűz, parázs izzott benne. **Lehajlította az eget, és leszállt**, homály volt lába alatt. Kerúbon ülve repült, szelek szárnyán suhant. [...] Kilötte nyilait, és szétszórta, tömérdék villámot röpített ki. Láthatóvá váltak a vizek medrei, és feltárultak a világ alapjai dorgálásodtól, Uram, haragod szelének fúvásától. **Lenyúlt a magasból, és fölvelt, a nagy vizekből kihúzott engem.**

**AZ ÉG ÉS A FÖLD ELMÚLIK, DE AZ ÉN BESZÉDEIM NEM MÚLNAK EL. (LUKÁCS 21, 33)
ÍME, ELŐRE MEGMONDTAM NEKTEK. (MÁTÉ 24, 25)
EZ A VILÁG FÉLELMETES, DE A MI ISTENÜNK HATALMAS**